

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 28 maj 1946 kl. 5 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn.

(1:a avd.)

I en den 3 maj 1946 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 268, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till

**förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen
den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade
förteckningen över pälsskinn.**

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom. nyssnämnda förordning, skall erhålla den ändrade lydelse, som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946.

Förteckning

över

**pälsskinn, för vilka skatt skall erläggas jämlikt 3 § 1 mom.
förordningen om skatt å vissa pälsvaror,**

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under nr 678—681

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
Pälsskinn, beredda, lösa, av:	
apa	1: —
björn,	
isbjörn	25: —
tvättbjörn (sjubb).....	2: —
annan	20: —
ekorrdjur,	
murmél	1: 50
petschaniky	0: 50
andra, såsom burunduk, ekorre och susliki.....	0: 25
får,	
breitschwanz och persian	7: —
metis och sydvästpersian	4: —
astrakan, bessarab, indiskt lamm, koweit, krimmer, s. k. salzfelle, schiraz och svensk karakul	1: 50
annat får,	
mindre skinn, intill 2 700 kvadratcentimeter, s. k. »schma- schen»	0: 40
större skinn	1: 25
get,	
killling och yemenkid	0: 50
annan	1: 50
gnagare — andra än ekorrdjur —	
båver och chinchilla, äkta.....	25: —
sumpbåver (nutria).....	3: 50
bisam	
nordlig	1: 50
sydlig	0: 75
hare, kanin och viscacha (eldslandsbisam)	0: 40
lämmel och marsvin	0: 10
andra, såsom hamster.....	0: 15
giraff	20: —
hjorddjur,	
älg	5: —
antilop, gasell och rådjur	1: —
andra, såsom hjort och ren.....	2: —
hunddjur,	
blå-, platina-, silver-, svart- och viträv samt s. k. whiteface	13: —
annan räva	4: —
varg	7: —
andra, såsom hund, hyena och schakal.....	1: 50

V a r u s l a g	Skattesats kr. per styck
<i>hästdjur,</i>	
zebra	15: —
andra, såsom föl och häst.....	5: —
<i>katt- och sibe<tdjur,< i=""></tdjur,<></i>	
lejon, leopard, lodjur och tiger	25: —
jaguar, puma och snöleopard	15: —
gepard, ozelot och serval	8: —
huskatt	0: 75
andra, såsom leopardkatt, lokatt, ozelotkatt, servalkatt, sibetkatt, tigerkatt och vildkatt.....	2: —
<i>lamadjur,</i> såsom guanaco och vikunja (vicuma).....	1: —
<i>mullvad</i>	0: 10
<i>mårddjur,</i>	
havsutter (kamtschatkabäver)	300: —
utter, virginsk och annan	11: —
sobel	50: —
fiskarmård (virginsk iller) och skogsmård	25: —
järv	15: —
japansk mård och stenmård.....	7: —
flodiller och mink (närts)	6: —
sibirisk flodiller (kolinsky)	2: —
stinkdjur (skunk),	
nordamerikanska	1: 50
sydamerikanska	0: 60
andra, såsom grävling, hermelin, iller, vessla (lasky), phami och pervitsky	1: 50
<i>nötkreatur,</i>	
kalv	2: 50
andra	7: —
<i>pungdjur,</i>	
känguru och vallaby	2: —
opossum,	
australisk	2: —
nordamerikansk	1: —
ringtail	0: 75
sydamerikansk	0: 50
andra, såsom vombat.....	0: 75
<i>säldjur,</i>	
sjöbjörn (äka säl)	15: —
andra (inbegripet blueback och whitecoat)	4: —
<i>vildsvin</i>	3: —
s. k. pannor, lösa, av hästdjur och nötkreatur	0: 10
s. k. ben, lösa, av hästdjur, nötkreatur, ren och älg.....	0: 05

Enligt 1 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror skall särskild skatt till staten erläggas *dels* för sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälsskinn, som finnas upptagna i en vid förordningen fogad förteckning, och *dels* för vissa slag av till riket införda pälsvaror, däribland beredda lösa pälsverk.

I 2 § stadgas, att skatten skall för inom riket beredda skinn erläggas av beredaren och för vara, som införes till riket, av den för vars räkning införseln äger rum.

Enligt 3 § 1 mom. utgår skatten för inom riket beredda skinn med det belopp för varje skinn, som angives i nyssnämnda förteckning. Vidare föreskrives i 3 § 2 mom. att för vara, som införes till riket, utgår skatten med 15 procent av varans värde enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att i fråga om beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som skolat erläggas, därest beredningen verkställts inom riket.

I en den 20 november 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *svenska pälsbranschens centralkommitté* — som representerade föreningen Sveriges pälsvarugrossister, svenska viltskinnshandlareföreningen, sektionen pälsskinnberederier av Sveriges garveriidkares intressentförening, Sveriges körsnärsmästareförening, Sveriges päls-handlares riksförening och Sveriges pälsvaruarbetsgivareförening — hemställt att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för borttagande av pälsvarubeskattningen.

Över nämnda framställning ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *kommerskollegium*, *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen*. Vid det av kommerskollegium avgivna utlåtandet ha fogats yttranden från *samtliga handelskamrar*, *Sveriges köpmannaförbund* och *Sveriges industriförbund*.

Beträffande innehållet av ifrågavarande framställning och yttranden tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 6—12).

Departementschefen har till stöd för det i propositionen framlagda förslaget anført följande:

»Den särskilda beskattningen av vissa pälsvaror, vilken infördes år 1943 i samband med att den skärpta omsättningsskatten å dessa varor borttogs, är behäftad med vissa svagheter, främst därutinnan att pälsvaruskatten uttages efter olika grunder allteftersom skinnen beredas inom riket eller importeras. I förra fallet utgår skatten sålunda såsom en styckeskatt, medan skatten vid import beräknas efter värdet av den importerade varan. Vidare är den nu gällande lagstiftningen bristfällig i så måtto, att styckeskatten givetvis icke kan anpassas efter skinnens olika kvalitet eller efter det större eller mindre arbete, som efter beredningen nedlägges å dem.

Dessa olägenheter med avseende å pälsvarubeskattningen ha hittills, så länge importen av skinn under kriget varit av ringa omfattning, icke gjort sig gällande i någon högre grad. Efter det handelsförbindelserna med utlan-

det kunnat återupptagas, ha emellertid olägenheterna blivit mera framträdande.

I den av svenska pälsbranschens centralkommitté ingivna framställningen i ärendet har yrkats, att den särskilda pälsvarubeskattningen skulle helt borttagas. Denna hemställan har emellertid avstyrkts av de i ärendet hörda centrala myndigheterna bland annat under den motiveringen, att pälsvaror till övervägande delen utgjordes av lyxbetonade artiklar eller sådana mera umbärliga varor, beträffande vilka en särskild beskattning under nuvarande förhållanden syntes böra bibehållas. Även för egen del anser jag mig böra avstyrka, att skatten å pälsvaror i nuvarande läge borttages. Å andra sidan vill jag självfallet icke motsätta mig att sådana ändringar av beskattningsreglerna vidtagas, att de föreliggande olägenheterna såvitt möjligt undanröjas.

Beträffande sättet för avhjälpandet av dessa olägenheter ha olika lösningar ifrågasatts. Vad först angår den av generaltullstyrelsen berörda frågan om återgång till den skärpta omsättningsskatten å pälsvaror i förening med en skärpning av kontrollen över skattens utgörande anser jag en dylik återgång icke böra tagas under övervägande. Ej heller kan jag förorda en övergång till värdebeskattning för inom riket beredda skinn.

I övrigt ha från remissinstansernas sida framförts i huvudsak två olika alternativ till ändrad lagstiftning med avseende å pälsvarubeskattningen. Det ena alternativet, som framlagts av generaltullstyrelsen, innebär att den särskilda bestämmelse som nu gäller i fråga om skinn av räv — nämligen att importskatten skall utgå med minst samma belopp som utgår vid beredning av dylikt skinn inom riket — utsträcker att gälla även beträffande vissa andra slag av skinn, vilka utan alltför stora svårigheter kunna identifieras av de tulltaxerande tjänstemännen. Enligt det andra alternativet, som utarbetats inom kontrollstyrelsen, skulle den vid 1943 års förordning om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen omarbetas på så sätt, att för varje skinnslag skulle på grundval av nuvarande priser angivas den styckeskatt som närmast svarade mot värdeskatten vid import av färdigberett skinn av medelgod kvalitet.

Såsom kontrollstyrelsen framhållit är det förstnämnda, av generaltullstyrelsen förordade alternativet förenat med den olägenheten, att enhetliga styckeskattesatser måste fastställas för vissa slag av skinn, såsom skinn av får, opossum och skunk, ehuru en avsevärd prisspanning råder mellan importerade skinn av samma slag.

Beträffande det andra alternativet — d. v. s. förslaget om jämkning av den styckeskatt, som utgår enligt nu gällande förteckning — skulle ett genomförande härav visserligen icke innebära ett avhjälpande på längre sikt av föreliggande olägenheter. Däremot skulle de ojämnheter i pälsvarubeskattningen, som i första hand föranlett att frågan om denna beskattnings fortbestånd nu tagits upp till diskussion, bli undanröjda åtminstone för den närmaste framliden. Med hänsyn härtill och då vederbörande representanter för pälsvarubranschen förklarat, att därest sistnämnda alternativ genomfördes, ytterligare åtgärder i anledning av den nu föreliggande framställ-

ningen icke vore påkallade, bör enligt min mening företräde givas åt detta alternativ. Jag förordar sålunda, att den vid 1943 års förordning fogade förteckningen ändras och kompletteras på sätt kontrollstyrelsen föreslagit.

I enlighet härmed har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn*. Den förteckning, som intagits i detta författningsförslag, är i huvudsak likalydande med den inom kontrollstyrelsen upprättade förteckningen.

I fråga om de detaljändringar som nu förordas i styckeskattesatserna må här omnämnas, att skatten för skinn av opossum sänkes från 3 kronor till 2 kronor för australisk, från 1 krona 50 öre till 1 krona för nordamerikansk och från 60 öre till 50 öre för sydamerikansk opossum. Å andra sidan höjes styckeskatten för skinn av mink (närts) från 5 kronor till 6 kronor, för skinn av ozelot från 6 kronor till 8 kronor, för skinn av bl. a. silverräv från 12 kronor till 13 kronor samt för s. k. kalvpannor från 5 öre till 10 öre.

Såsom kontrollstyrelsen anfört kan det antagas, att de nu föreslagna ändringarna av styckeskattesatserna under mera normala förhållanden — sedan bl. a. den nuvarande mycket betydande importen av skinn av opossum nedgått — kunna komma att medföra en viss höjning av statsverkets inkomster av pälsvaruskatten i jämförelse med en tillämpning av de nuvarande skattesatserna.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 268, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror fogade förteckningen över pälsskinn.

Stockholm den 28 maj 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Johan Bärge, Elon Andersson, Wahlmark, Velande, friherre De Geer, Ekman, Frans Ericson, Wehtje, Björnsson och Franzon samt

från andra kammaren: herrar Lövgren, Björklund, Hammarlund, Jonsson i Skedsbygd, Karlsson i Grängesberg, Henriksson, Nilsson i Kristinehamn, Adolfsson och Kristensson.